

Federació de | Subfederació dels Equips
Cristians de | de Pastoral de la Política
Catalunya | i de la Comunicació

Calàbria 273 275 entresol 4a - 08029 Barcelona

Vers una societat més justa

Els sota signants, membres de l'Equip Coordinador dels Equips de Pastoral de la Política i de la Comunicació (EPPC), celebrem les diverses propostes de model social que s'estan plantejant en la societat catalana, amb vista a una eventual nova configuració política del nostre poble. Ho celebrem, en especial, perquè les diverses propostes obeeixen a una veritable preocupació social i un sentit de responsabilitat enfront de la crisi social que estem patint. Nosaltres no en som mers espectadors, sinó que també en patim els estralls i ens solidaritzem amb aquells ciutadans que en són les víctimes més indefenses. El patiment i la solidaritat no ens impedeixen de copsar i afirmar que, en l'origen de la crisi econòmica que ens atenalla, hi ha uns comportaments personals i col·lectius immorals i una veritable crisi de valors.

A Catalunya, la crisi de valors a la que fem referència té també la seva incidència en l'àmbit polític, tant pel tracte deslleial de l'estat envers la nostra nació com pel comportament partidista d'algunes formacions polítiques a casa nostra. Tot plegat fa que la desconfiança i la confusió vagin prenent cos en la societat.

Els EPPC creiem que només amb l'esforç i amb un canvi radical d'actituds per part de la ciutadania i dels seus dirigents es podrà reconduir la situació i assolir una societat més justa i humana, on el **bé comú** esdevingui una realitat per a tothom. El nostre desig és contribuir-hi amb les eines pròpies del pensament i de l'acció social cristians. Aquestes eines han propiciat de manera decisiva la formació d'una ja secular tradició de reflexió sobre la convivència a Catalunya i la defensa dels seus drets i deures.

En la llera d'aquesta tradició evoquem el pensament de Carles Cardó que, en la seva obra *Les dues tradicions. Història espiritual de les Espanyes*, afirmava: "Fem que Catalunya, **més que proclamar-se, sigui** intensament en tots els ordres, car contra l'ésser no hi ha res que pugui..."

La història ens mostra que **Catalunya ha estat socialment forta quan també ho ha estat èticament**. Creiem que la seva fortalesa només és recuperable des d'un capteniment virtuós que afavoreixi el desenvolupament integral de tots els ciutadans, en el doble vessant individual i col·lectiu.

Avançar per aquest camí implica esforç i reconèixer que tota persona posseeix una dignitat que transcendeix l'activitat social. **La persona** ha de ser la font, el centre i el fi en tota activitat social.

La dita dignitat reclama que l'acció social posi en joc la consciència i responsabilitat personal. Es tracta d'un àmbit on no tot s'hi val. ⇒

L'esmentat desenvolupament només és possible en el marc d'una estructuració harmònica i equilibrada de la vida social, basada en el dinamisme intern dels seus membres, talment que ***l'estructura estatal esdevingui el coronament d'una societat civil amb iniciativa, creativa i sòlida***, i no un ens dominador que s'imposi a les persones i als grups.

L'equilibri social requereix, en primer lloc, mantenir viva la consciència que els ciutadans formem un tot, de manera que el bé i el mal de la societat i dels seus membres ens afecten recíprocament i no pot ser-nos indiferent.

En segon lloc, estructurar la societat de tal manera que, allò que cada persona i cada grup poden realitzar, no sigui absorbit per un ens superior.

En tercer lloc, assolir que la persona i els grups siguin dins l'Estat i en les diverses organitzacions subjectes actius i no mers objectes.

I, finalment, que els béns del país restin oberts al seu destí universal i siguin participats equitativament per tots els ciutadans. La via més genuïna d'aquesta participació es troba en el treball i la seva justa retribució.

Els EPPC oferim aquesta reflexió, en el marc del procés polític endegat a casa nostra amb vista a l'exercici ***del dret a decidir*** que, de forma democràtica, pacífica i dialogant, propiciï el major grau de sobirania de Catalunya que, dotada d'unes estructures estatals pròpies i al seu servei, solidàriament amb la resta dels pobles d'Europa i del món, assoleixi el lloc de ple dret que li correspon en la família de les nacions.

Signants:

Josep R. Bassas (President dels EPPC), Antoni Castella, Manel Cardeña, Jaume Argemí, Antoni M. Oriol, Teresa Capilla, Carme Servitje, Concepció Huerta, Pedro Júdez, Francesc Vergés.

Maig de 2013